

Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 11 maja 2009 r.

ZW/0714/64/09

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L.dz. LCZ-020-00196

11. 05. 2009

Data wpływu

Szanowny Pan

Lech Czapla

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na pismo z dnia 22 kwietnia 2009 roku, w sprawie przedłożenia opinii dotyczących poselskich projektów ustaw:

1. O zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych,
- ② O zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, (druk nr 1938)
- ③ O zmianie ustawy o pracownikach samorządowych oraz zmianie niektórych innych ustaw (druk nr 1840), (druk nr 1884)
- ④ O zmianie ustawy o pracownikach samorządowych (druk nr 1885),
- ⑤ O ogrodach działkowych (druk nr 1886),
- ⑥ O zmianie ustawy o uprawnieniach do bezpłatnych i ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (druk nr 1889) oraz
- ⑦ Obywatelski projekt ustawy o zmianie ustawy o uprawnieniach do bezpłatnych i ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (druk nr 1892)

w załączeniu, uprzejmie przesyłamy opinie otrzymane z województw: małopolskiego, mazowieckiego, łódzkiego, zachodniopomorskiego i wielkopolskiego.

Bogdan Czapla

/-/ Bogdan Czapla
Dyrektor Biura ZWRP

Kraków, 5 maja 2009r.

Uwagi Województwa Małopolskiego do projektu ustawy „o ogrodach działkowych”

Zgodnie z założeniami projektu ustawy, można stwierdzić, iż jego redakcja powinna sprowadzać się tylko do konwalidacji normy prawnej zakwestionowanej przez Trybunał Konstytucyjny. Tymczasem zasięg legislacji jest znacznie szerszy.

Jest rzeczą bezsporną, że instytucje ogródków działkowych są pochodną odmiennych niż dzisiaj założeń ustrojowych, w szczególności treść prawa własności. Słusznie więc projektodawcy omawianego projektu próbują sformułować zmiany dostosowujące do dzisiejszej rzeczywistości prawnej. Wychodząc z założenia, że stwierdzenie to jest obiektywne i prawdziwe, należy uznać, że w proponowanym brzmieniu projekt ustawy nie spełnia wymogów poprawnej legislacji. Jest rzeczą charakterystyczną, że w cyklu zbliżonym do kampanii wyborczych – do organów kolegialnych (Sejmu, Senatu, rady gmin, powiatów, sejmików województw) proponowane są pod różny elektorat i przez różnych autorów propozycje zmian ustroju dotyczących ogródków działkowych.

W naszej ocenie projekt ustawy dotyczący normowania spraw związanych z ogródkami działkowymi, powinien być przeprowadzony z ogromną starannością, z poszanowaniem praw zawartych w Konstytucji, w tym praw nabytych, prawa własności i ochrony socjalnej bez naruszenia prawa gminy. Pełna i poprawna praca legislacyjna powinna się koncentrować na przyjęciu pewnych założeń kierunkowych. Następnie powinny być przygotowane dwa dokumenty. Pierwszy zawierający przepisy wprowadzające, drugi akt natomiast powinien formułować przynajmniej na okres przejściowy funkcjonowanie tego co nazywano dotąd, ogródkami działkowymi.

Zwracamy również uwagę, że status prawny dzisiejszych ogródków działkowych jest niejednolity. Funkcjonują one w systemie ustawy z 2005 roku „o rodzinnych ogrodach działkowych”, ale istnieją również ogródki resortowe, zakładowe, a także o nie do końca unormowanym statusie prawnym.

W takiej sytuacji starannie wykonana inwentaryzacja stanu faktycznego i prawnego może stanowić punkt wyjścia, (a takich danych brak) do projektowania przepisów prawa. Trybunał Konstytucyjny zwrócił uwagę na niezgodność z prawem tych przepisów, które dotyczyły ograniczenia praw samorządu terytorialnego. A przecież przynajmniej w znacznej części działkowicze mają prawo własności do

budynków i urządzeń na tym gruncie zgodnie z przepisami prawa cywilnego i budowlanego.

Powyższe uwagi z konieczności, mają charakter ogólny, gdyż bez pełnej informacji o stanie faktycznym i prawnym, oraz przyjętej przez autorów projektu koncepcji przemian ustroju ogródków działkowych.

W naszej ocenie należy przyjąć, że zbędne jest tworzenie ad hoc nowych instytucji rozwiązań prawnych. Należy zwrócić uwagę, że materia legislacji dotyczy nie prawa administracyjnego a prawa cywilnego. W związku z czym należy sięgnąć do instytucji zawartych w kodeksie cywilnym. Przykładowo trzeba przyjąć treść prawa własności, instytucje współwłasności w zakresie korzystania z praw wspólnych, prawa zabudowy, służebności urządzeń, drogi itp. Z zakresu prawa administracyjnego np. należy skorzystać z instytucji ustawy o stowarzyszeniach i wykorzystać te przepisy do zarządzania rzeczą wspólną.

Znamy przykłady funkcjonowania stowarzyszenia administrującego mieniem wspólnym przy zespołach domów jednorodzinnych po likwidacji spółdzielni. Nie potrzeba tworzyć nowych form administrowania wspólnotowego. Możliwe jest też przyjęcie zasady, że właściciele budynków korzystają np. z prawa zabudowy i że nabędą według rzeczywistej wartości umową cywilno – prawną od gminy.

Uwagi szczegółowe to przedmiotowego projektu:

Zgodnie z zasadami poprawnej legislacji należy na początku omawianego projektu stworzyć słowniczek pojęć. Pomimo, iż projektodawca w art. 3 to robi, to jak wynika z treści aktu, w tym przytoczonego przepisu art. 3, gdzie znajduje się wyjaśnienie pojęć użytych w ustawie, jednakże nie wszystkich (np. PZD, definicja umieszczona w art. 32 ust. 1 projektu), a nawet powtarza niektóre użyte w pozostałej treści przedmiotowego aktu. Na przykład definicja działki czy definicja ogrodu działkowego, zawarte są zarówno we wspomnianym art. 3 jak również w art. 2 ust. 3 i 4 – należy wspomnieć, iż pojęcia te są definiowane w sposób odmienny.

W art. 10 ust 2, art. 4 projektodawca powołuje się na ustawy odpowiednio: kodeks cywilny, o ochronie środowiska oraz ochronie gruntów rolnych i leśnych, natomiast nie odsyła do publikatora tych aktów, a już np art. 24 ust. 2 takie odesłanie zawiera – odnośnie ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Projekt ustawy zastrzega możliwość wpisu do księgi wieczystej w przypadku odpłatnego przekształcenia prawa użytkowania w prawo własności działki art. 21 projektu. Brak natomiast takiego zapisu w przypadku samego prawa użytkowania. Obowiązująca ustawa z 8 lipca 2005 roku o rodzinnych ogrodach działkowych (tj.: Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1419 ze zm.), stanowi, że prawa ustanowione w sposób określony w art. 14 ust. 4 (to znaczy bezpłatne i bezterminowe prawo używania działki i pobierania z niej pożytków), podlegają ujawnieniu w księdze wieczystej, na wniosek członka Polskiego Związku Działkowców.

Natomiast art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o księgach wieczystych i hipotece (t. j.: Dz. U. z 2001 r. Nr 124, poz.1361 ze zm.) stanowi, iż w wypadkach przewidzianych w przepisach ustawowych w księdze wieczystej, poza prawami rzeczowymi, mogą być ujawnione prawa osobiste i roszczenia. Mając na uwadze powyższe proponuje się w treści art. 10 po ustępie 8 dodać ust 9 w brzmieniu:

„9. Prawo użytkowania działki podlega ujawnieniu w księdze wieczystej na wniosek użytkownika. Przepisy ustawy z 6 lipca 1982 roku o księgach wieczystych i hipotece (tj.: Dz. U. z 2001 r. Nr 124, poz.1361 ze zm.) stosuje się odpowiednio.”

Powołanie w proponowanym ust. 9 w art. 10 projektu ustawy wskazanych wyżej przepisów ma na celu ochronę użytkowników działek w ogrodach działkowych. Ponadto, proponowany zapis w art. 10 ust. 9 projektu ustawy jest spójny z zasadą zawartą w art. 1 ust. 1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece, zgodnie z którą „księgi wieczyste prowadzi się w celu ustalenia stanu prawnego nieruchomości”.

W art. 32 ust 2 projektu ustawy znajduje się odesłanie do „(...) ustawy o której mowa w ust. 1 (..)” natomiast ust. 1 nie wymienia o jaką ustawę chodzi. Należałoby więc dookreślić wspomniana ustawę.

Kraków, 5 maja 2009 r.

Uwagi Województwa Małopolskiego

do projektów ustaw „o zmianie ustawy o uprawnieniach do bezpłatnych i ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego”

(druk nr 1892 – projekt obywatelski, oraz druk nr 1889 poselski projekt)

Do zaopiniowania zostały przedstawione dwa projekty ustaw, projekt obywatelski oraz poselski. Mają one charakter incydentalny i porządkowy, natomiast nie powinny być przedstawiane jako odrębny akt nowelizujący, lecz powinny być prowadzone w ramach realizacji polityki państwa w zakresie świadczeń socjalnych.

Ponadto odnosząc się do treści projektów, należy stwierdzić, iż nie jest realnym wykonanie zadań państwa w zakresie finansowania zwiększonych wydatków, w ciągu obecnego roku budżetowego. Za taką oceną przemawia fakt sytuacji ekonomicznej Polski, oraz realizowany program oszczędnościowy.

Należy również wskazać, iż przedłożone do zaopiniowania projekty powinny być rozpatrzone łącznie przez Sejm i również w kontekście rozwiązań systemowych transportu drogowego.

**Uwagi Województwa Małopolskiego do poselskiego projektu ustawy
o zmianie ustawy o pracownikach samorządowych
w sprawie likwidacji stanowisk asystentów i doradców jako odrębnej kategorii
pracowników samorządowych w urzędach gmin, starostwach powiatowych
i urzędach marszałkowskich.**

Ustawa z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 223, poz. 1458) była długo oczekiwany dokumentem regulującym w sposób kompleksowy i dostosowujący do współczesnych wyzwań zarządzanie administracją publiczną. Jednym z jej celów była między nimi niwelacja fikcji dotyczącej apolityczności dotychczas zatrudnianych asystentów. Stąd też przedstawiamy poniżej argumenty przemawiające za poprawnością przyjętych ustawą rozwiązań w tym zakresie.

1. Intencja ustawodawcy

Intencją wprowadzenia do samorządu nowej kategorii pracowników samorządowych - doradców i asystentów nie było tworzenie gabinetów politycznych, lecz właśnie uniknięcie sytuacji, w której w urzędach na stanowiskach urzędniczych, w tym kierowniczych urzędniczych zatrudniane są osoby związane politycznie z kierownikami jst, a po upływie ich kadencji nadal w nim pracują. Założeniem było więc oddzielenie w sposób bardziej przejrzysty stanowisk quasi-politycznych, związanych z osobą, która obejmuje stanowisko kierownika jednostki, od stanowisk urzędniczych i od aparatu administracyjnego.

2. Stosunek pracy

W odróżnieniu od zwykłych urzędników, asystenci i doradcy zatrudniani są bez procedury konkursowej, ale wyłącznie na czas określony. Asystenci i doradcy nie są tak uprzywilejowani, jak pracownicy na stanowiskach urzędniczych. Ich umowy o pracę są więc terminowe, bez możliwości zmiany umowy na czas nieokreślony. Zawiera się je na czas kadencji kierownika urzędu, ale z możliwością wcześniejszego rozwiązania (2-tygodniowy okres wypowiedzenia). Można ich więc przyjąć na czas wykonania określonego projektu, zadania. Nie dłużej jednak niż do końca kadencji kierownika jednostki.

3. Limit osób

Ustawa ogranicza ilość etatów przeznaczonych dla asystentów i doradców w danym urzędzie. W urzędzie marszałkowskim może być zatrudnionych maksymalnie 7 takich osób. Limit ten został określony w zależności od wielkości danej jednostki samorządu terytorialnego poprzez odesłanie do liczby mieszkańców.

4. Zadania

Asystent wykonuje zadania czysto organizacyjno - kancelaryjne przy kierowniku jednostki. Natomiast stanowisko doradcy jest dedykowane dla osób, których wiedzę i doświadczenie urząd może wykorzystać bez konieczności organizowania czasochłonnych i kosztownych naborów. Mogą to być osoby, które wcześniej piastowały ważne funkcje publiczne, są specjalistami w danej dziedzinie, posiadają tytuł profesora lub doktora itp. Kierownik jednostki urzędu ma pełną dowolność w zatrudnianiu kompetentnych osób, przy czym w rozporządzeniu w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych zostały określone minimalne wymagania kwalifikacyjne na to stanowisko: wykształcenie wyższe i minimum 5-letni staż pracy.

Mając na uwadze powyższe, UMWM uważa za zgodne z oczekiwaniami i pragmatyką przyjęte rozwiązanie, które właśnie ma na celu zmniejszenie ponoszonych kosztów na dalsze utrzymywanie, po upływie kadencji, w Urzędzie osób, które pełniły rolę asystentów, ściśle związanych politycznie.

Warszawa, 6 maja 2009

ON.OP.IV./JM/0724-38/09

**Pan
Bogdan Ciepielewski
Dyrektor Biura
Związku Województw RP**

Odpowiadając na email Pana Dyrektora z dnia 28 kwietnia 2009 r. w sprawie zaopiniowania 7 poselskich projektów ustaw, po konsultacji z właściwymi merytorycznie departamentami Urzędu Marszałkowego Województwa Mazowieckiego oraz Mazowieckim Centrum Polityki Społecznej, poniżej przedstawiam uwagi do poszczególnych projektów.

- 1) Projekt ustawy i zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych - proponowane w nim zmiany nie wpłyną na realizację zadania realizowanego przez Marszałka Województwa Mazowieckiego w ramach wspólnotowej koordynacji świadczeniach rodzinnych. Niemniej jednak przedstawiamy nasze uwagi dotyczące projektu:
 - a) **dotyczy art. 18a** proponowana waloryzacja nie jest w pełni korzystna ponieważ uwzględnia jedynie wskaźnik inflacji (nie odnosi się do rzeczywistych kosztów utrzymania)
 - b) **dotyczy Rozdziału II b** kontrowersyjne są zapisy odnoszące się do świadczeń dla osób, które obecnie nie mogą skorzystać z ulgi podatkowej przysługującej na dziecko. Zapisy przedstawione w projekcie ustawy obejmują zbyt szeroką grupę osób. (wszystkich, którzy nie rozliczają się w Urzędzie Skarbowym, a nie tylko osoby o niskich dochodach).
- 2) W stosunku do ustaw o zmianie ustawy o pracownikach samorządowych (druki 1840 oraz 1885) podtrzymuję stanowisko z pisma znak ON.OP.IV./JM/0724- 18 /09 z dnia 16 marca 2009. Z punktu widzenia stosowania ustawy o pracownikach samorządowych proponowana zmiana nie ma praktycznego znaczenia. Natomiast biorąc pod uwagę ideę, która przyświeca

wprowadzeniu powyższej zmiany można podzielić podgląd, co do wykreślenia z ustawy stanowiska doradcy. Stanowisko asystenta natomiast nie ma charakteru politycznego i nie kojarzy się z gabinetem politycznym, jest stanowiskiem o charakterze techniczno-administracyjnym – asystent pomaga w sprawnej realizacji pracy swojego przełożonego. W związku z powyższym, proponuję pozostawić stanowisko asystenta w kształcie wskazanym przez aktualnie obowiązujące przepisy.

- 3) W stosunku do pozostałych projektów, tj:
- a) o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych,
 - b) o ogrodach działkowych (druk nr 1886),
 - c) o zmianie ustawy o uprawnieniach do bezpłatnych i ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (druk nr 1889),
 - d) obywatelskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o uprawnieniach do bezpłatnych i ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (druk nr 1892),
- nie zgłaszam żadnych uwag.

Tamara Borkowska

Z-ca Departamentu Organizacji i Nadzoru
Ds. Organizacyjno-Prawnych

Sprawę prowadzi:
Joanna Malarczyk
Nr tel. (22) 59 79 298
j.malarczyk@mazovia.pl
ESOD:

Łódź, 7 maja 2009 r.

Urząd Marszałkowski w Łodzi
Departament Infrastruktury

IF.II.30420/116/09

**Pan
Bogdan Ciepielewski
Dyrektor Biura
Związku Województw RP**

W odpowiedzi na pismo Pana Dyrektora z dnia 28 kwietnia 2009r. w sprawie przedłożenia opinii do projektów ustaw, niniejszym przedkładam opinie do projektów ustaw właściwych dla Departamentu Infrastruktury.

Do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o uprawnieniach do bezpłatnych i ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (druk nr 1889) nie wnoszę uwag.

Natomiast obywatelski projekt ustawy o zmianie ustawy o uprawnieniach do bezpłatnych i ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (druk nr 1892) w punkcie 3 wprowadza zapis dotyczący przyznania ulgi 49% przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego w komunikacji autobusowej na podstawie biletów jednorazowych dla największej grupy odbiorców „uczeń, student”. Należy zauważyć, że przyjęcie powyższego zapisu spowoduje konieczność dokonania znaczących zmian w budżecie państwa na 2009 r. polegających na zwiększeniu planu dotacji z przeznaczeniem na finansowanie ulg ustawowych w komunikacji autobusowej. Jednocześnie warto zaznaczyć, że w uzasadnieniu do projektu ustawy brak jest jednoznacznych przesłanek stwierdzających konieczność rozszerzenia katalogu ulg ustawowych o kolejną ulgę jednorazową, która niewątpliwie znacząco obciąży budżet państwa.

Andrzej Dzierbicki
Dyrektor Departamentu

Szczecin, dnia 07 maja 2009 r.

dot. GM.II.0710-35 / 09

Pan Bogdan Ciepielewski
Dyrektor Biura
Związku Województw RP

Szanowny Panie Dyrektore,

w odpowiedzi na przesłane w dniu 28 kwietnia br. drogą elektroniczną do zaopiniowania:

- projekt ustawy o świadczeniach rodzinnych,
- projekt ustawy o pracownikach samorządowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (druk 1840),
- projekt ustawy o zmianie ustawy o pracownikach samorządowych (druk nr 1885),

przedstawiam poniżej uwagi Województwa Zachodniopomorskiego:

Zasadniczo nie ma zastrzeżeń w odniesieniu do przedstawionych do zaopiniowania projektowanych zmian przepisów ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 223, poz. 1458) oraz przepisów ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 992 ze zmianami).

Korzystając jednak z okazji należy koniecznie rozważyć pilną zmianę innych przepisów tej ustawy, wywołujących w praktyce trudności interpretacyjne, mogące w konsekwencji skutkować nawet zarzutami naruszenia dyscypliny finansów publicznych. Przede wszystkim chodzi o przepisy w art. 36, które przewidują, że pracownikowi samorządowemu tytułem wynagrodzenia może zostać przyznany dodatek specjalny. Problem polega min. na tym, że wykluczając pracowników zatrudnianych na podstawie powołania z możliwości uregulowań w regulaminie wynagradzania (art. 39 ust.1 tej ustawy) ustawa sprawia, że formalnie brak jest podstawy do przyznania zastępcom wójta (burmistrza, prezydenta miasta) oraz członkom zarządów i skarbnikom dodatku specjalnego. Sam dodatek specjalny budzi też istotne wątpliwości swoim charakterem, bowiem w odniesieniu do wójta (burmistrza, prezydenta miasta), starosty i marszałka województwa możliwość przyznania tego

dotatku nie jest uzależniona od konieczności spełnienia przez nich jakichkolwiek kryteriów, natomiast w pozostałych przypadkach uwarunkowana jest określeniem, zwiększeniem obowiązków służbowych lub powierzeniem dodatkowych zadań.

Uporządkowania wymaga również formalny status sekretarza (art. 5 ust. 1 ustawy), którego kompetencje powinny być jasno określone w samej ustawie, w sposób przyjęty dla skarbników w odpowiednich ustawach o samorządach. Obecny stan prawny deprecjonuje pozycję stanowiska sekretarza, którego kompetencje w urzędzie formalnie można ograniczyć do przyjmowania ślubowania składanego przez pracowników (art. 18 ust. 1 ustawy).

z panowaniem,

Władysław Husejko

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego

MARSZAŁEK

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Nr DT.IV.MS.5435/75/09

Poznań, dnia 6 maja 2009 r.

Pan
Bogdan Ciepielewski
Dyrektor Biura
Związku Województw RP

W odpowiedzi na Państwa pismo z dnia 28 kwietnia 2009 roku dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego pragnę poinformować, że wnoszę następujące uwagi:

Projekt Komitetu inicjatywy ustawodawczej z siedzibą w Szczecinie

W odniesieniu do wprowadzenia zmian w treści art. 5 ust. 1 ww. ustawy polegającej na zmianie sformułowania „biletów imiennych miesięcznych **szkolnych**” na „biletów imiennych miesięcznych” rzeczywiście wydaje się ona być uzasadniona brakiem zastosowania wyrazu „szkolny” w praktyce np. przy wykonywaniu przewozów studentów. Nie mamy również zastrzeżeń do rozszerzenia zakresu pociągów, w których przy przejazdach środkami publicznego transportu kolejowego, uczniom i studentom przysługiwałaby ulga w wysokości 49%, poprzez umieszczenie w ustawie zapisu o „pociągach osobowych, pospiesznych i ekspresowych”.

Natomiast trzeba mieć świadomość, że wprowadzenie zmiany w postaci rozszerzenia kategorii uprawnionych do ulgi w wysokości 49% od ceny biletu normalnego o grupy osób wymienione w art. 5 ust. 1 aktualnej ustawy przy zakupie biletów jednorazowych, powodując ulgę dla budżetów osób uczących się spowoduje znacznie większe obciążenie budżetu państwa.

Obecnie w ogólnej kwocie dopłat otrzymywanych z budżetu państwa w formie dotacji i dalej przekazywanych przez Samorząd Województwa Wielkopolskiego przewoźnikom, ponad

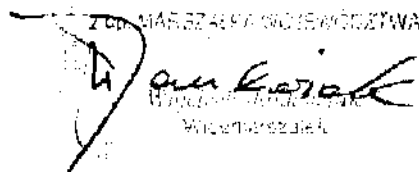
85% stanowią dopłaty do imiennych miesięcznych biletów szkolnych (uczniów do 24 roku życia i studentów do 26 roku).

Należy zaznaczyć, że kwota ujęta w ustawie budżetowej na rekompensatę utraconych wpływów z tytułu stosowania ulg ustawowych przez przewoźników jest z roku na rok coraz mniejsza, a zapotrzebowanie zgłaszane przez przewoźników coraz większe. Spowodowane to jest wzrostem kosztów a przez to i cen biletów. Wzrasta ilość Przewoźników, z którymi Samorzady Województw zmuszone są podpisywać umowy, a w ślad za tym wzrasta ilość kursów i przewożonych pasażerów korzystających z ulg ustawowych. Tak więc wprowadzony zapis naszym zdaniem dodatkowo obciąży budżet państwa dopłatami do biletów ulgowych dla kolejnej grupy osób.

Projekt Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej

Zastrzeżenia mamy do wielkości zaproponowanej ulgi. Wymiar ulgi w wysokości 50% został zniesiony gdyż był przyczyną nienależnego rozliczania dopłat przez przewoźników, którzy sprzedając faktycznie np. jeden bilet 100%, rozliczali dwa bilety po 50% otrzymując z tego tytułu stosowne dopłaty. Wprowadzona ulga w wymiarze 49% spowodowała, że zaprzestano stosowania takich praktyk

Proponowane przez Parlament Studentów rozwiązanie poprzez rozróżnienie na studentów podróżujących z miejsca zamieszkania do szkoły i z powrotem i studentów podróżujących w każdym innym celu, może okazać się trudne w praktyce do wdrożenia. Ponieważ projekt dotyczy biletów jednorazowych, Przewoźnik oprócz dokumentu uprawniającego daną osobę do zniżki, każdorazowo musiałby sprawdzić też jakikolwiek dokument potwierdzający adres zamieszkania a nie zameldowania, który dostępny jest np. w dowodzie osobistym.

Z OP. MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA

Województwo Lubelskie
Wieliczka 1